

Warszawa, dn. lipca 2020 r.

Prezes Agencji Rezerw Materiałowych

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 7/1/20

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz. 1292, z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 5 ust. 1 oraz art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko XXXXXXXXXXXXX z siedzibą w P., przedstawione we wniosku z dnia 3 lipca 2020 r., uzupełnionego pismem z dnia 7 lipca 2020 r., data wpływu do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 3 lipca 2020 r., o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach dotyczących pomniejszych wielkości produkcji paliw, od której płaci się opłatę zapasową, o ilości dodanych biokomponentów w związku z procesem produkcji paliw z wykorzystaniem biokomponentów w postaci biowęglowodoru ciekłego powstającego w procesie współwodornienia - **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 3 lipca 2020 r., uzupełnionym pismem z dnia 7 lipca 2020 r., data wpływu do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, (dalej: „Prezes Agencji”) w dniu 3 lipca 2020 r. Spółka XXXXXXXX, z siedzibą w P. - zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o wydanie o udzielenie pisemnej interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach.

W dniu 2 czerwca 2020 r. Wnioskodawca uścił wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisane zdarzenie przyszłe oraz swoje stanowisko:

XXXXXXXXXX będąc jednocześnie producentem i handlowcem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18) i 19) ustawy o zapasach jest podmiotem między innymi wytwarzającym paliwa w procesie przerobu ropy naftowej, półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzającym paliwa poprzez proces mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw bądź wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Wnioskodawca planuje produkcję biokomponentu w postaci biowęglowodoru ciekłego w procesie współwodornienia tzw. co-HVO, w myśl art. 2 ust. 1 pkt 11d) ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1155 z późn. zm.). Przewidywany czas rozpoczęcia tego procesu przypadłoby w lipcu 2020 r.

Wnioskodawca wskazuje, iż biowęglowodory ciekłe produkowane będą na instalacji hydroodsiarczania oleju napędowego (instalacja HON) w Zakładzie Produkcyjnym w P. Do standardowej frakcji pochodzenia naftowego dodawany będzie strumień oleju roślinnego (rzepakowego) w określonych stężeniach, podlegający procesowi uwodornienia równoległe z frakcjami naftowymi.

Finalna ilość biokomponentów, znajdująca się hydorafinacie,

zostanie wyliczona zgodnie ze wzorem na wyliczanie: „lbiow”, określonym w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 czerwca 2020 r. w sprawie zawartości biokomponentów powstałych w wyniku współwodornienia (Dz. U. z 2020 r., poz. 1141), wskazującym, że z jednej tony oleju roślinnego lub zużytych tłuszczów kuchennych wytwarzane jest 0,84 tony biowęglowodorów ciekłych oraz 0,05 tony biopropanu (komponentu gazu płynnego – LPG). W przedmiotowym procesie brak jest możliwości wydzielenia biopropanu, w związku z czym Spółka we wniosku odnosić się będzie tylko do biowęglowodorów ciekłych.

Dalej Wnioskodawca przedstawia kolejny etap produkcji, w którym frakcje hydrorafinatu, zawierające biowęglowodory ciekłe, pochodzące z instalacji HON, trafiać będą do komponowania, wraz z komponentami pochodzącymi z innych instalacji rafineryjnych, dając bazowy olej napędowy. Wnioskodawca podkreśla, iż biokomponenty wytworzone w wyniku współwodornienia są identyczne pod względem budowy chemicznej z frakcjami pochodzącymi z przerobu ropy naftowej, co sprawia, że określenie ich zawartości we frakcji hydrofarinatu i następnie w bazowym oleju napędowym, z użyciem dostępnych metod analitycznych, jest niemożliwe.

Odnosząc powyżej opisany proces na grunt obowiązków wynikających z ustawy o zapasach, Wnioskodawca wskazuje, iż przysługują mu uprawnione pomniejszenia, zgodnie z art. 5 ust. 6 pkt 7 ustawy o zapasach, na podstawie dokumentów uprawniających do pomniejszenia, określonych w rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie rodzajów dokumentów uprawniających do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r., poz. 1807)., przy czym konieczne jest również zidentyfikowanie ilości biokomponentu w jednostkach objętościowych.

Uwzględniając powyższe regulacje oraz opisany stan przyszły, Wnioskodawca zamierza, do pomniejszeń w zakresie zapasów

obowiązkowych oraz opłaty zapasowej, stosować podejście bilansowe tj. wyliczoną wskaźnikami ilość biokomponentu (biowęglowodoru ciekłego) opuszczając instalację HON w danym miesiącu, kwalifikować do uprawnionych pomniejszeń ustawowych, niezależnie od hydrorafinatu zawierającego te biowęglowodory ciekłe, użyte do komponowania bazowego oleju napędowego w danym miesiącu – okresie rozliczeniowym. W ocenie Wnioskodawcy jest to jedyny sposób dokumentowania wykorzystania/dodania biokomponentów w tym procesie. Przedstawiony sposób pomniejszenia stosowany byłby na etapie procesu produkcyjnego w Zakładzie Produkcyjnym Wnioskodawcy, zaś bazowy olej napędowy zawierający biowęglowodory ciekłe trafiałby do Terminali Paliw Wnioskodawcy lub współpracujących baz obcych, celem skomponowania finalnego paliwa silnikowego, trafiającego na rynek. Ponadto część z tego produktu finalnego mogłaby stanowić bazę do komponowania oleju napędowego grzewczego poprzez dodanie do niego pakietu dodatków dla paliwa grzewczego.

Wnioskodawca przedstawiając uproszczony schemat wskazujący moment identyfikacji ilości biowęglowodorów ciekłych zawartych w paliwie w ramach ciągu technologicznego produkcji tego paliwa, dla potrzeb wyliczenia zapasów obowiązkowych oraz opłaty zapasowej, wskazuje że dokumentami potwierdzającymi dodanie biokomponentu będą zestawienia miesięcznych bilansów produkcji instalacji HON wraz z przeliczeniem ilości wyprodukowanego biokomponentu wg wzoru na wyliczenie „Ibiow”, stanowiącym miesięczny załącznik do raportu produkcji. Zdaniem Wnioskodawcy dokumenty te stanowić będą dokumenty uprawniające do pomniejszeń zgodnie z art. 5 ust. 6a ustawy o zapasach. Jednocześnie Spółka wskazuje, że dla wyliczenia zawartości powstałych w wyniku współwodornienia biokomponentów w jednostkach objętościowych, dla potrzeb ustawy o zapasach, zostaną przyjęte gęstości biokomponentów uzyskane w oparciu o przeliczenia ich wartości opatowych określone przez przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy o biokomponentach tj. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 21

października 2014 r. w sprawie wartości opałowej poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1517).

W oparciu o powyższy opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przyjmuje stanowisko, że przedstawiona we wniosku metodologia, jest w obecnym stanie wiedzy oraz stanie prawnym, jedyną możliwą, z uwagi na brak analitycznych możliwości do stwierdzenia zawartości biokomponentu w wyniku procesu współwodornienia w celu skorzystania z prawa do pomniejszeń wielkości produkcji paliw o ilości biowęglowodorów ciekłych powstających w procesie współwodornienia, od której tworzy się zapas obowiązkowy oraz uiszcza opłatę zapasową.

W związku z powyższym Wnioskodawca wnosi o potwierdzenie przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych prawidłowości zaprezentowanego we wniosku stanowiska dotyczącego metodologii wyliczania, ewidencjonowania i dokumentowania ilości biowęglowodorów ciekłych (biokomponentów) powstałych w procesie współwodornienia w celu ich odliczenia od wielkości paliw, od której Spółka będzie zobowiązana płacić opłatę zapasową.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach dotyczących pomniejszeń wielkości produkcji paliw, od której płaci się opłatę zapasową, o ilości dodanych biokomponentów w związku z procesem produkcji paliw z wykorzystaniem biokomponentów w postaci biowęglowodoru ciekłego powstającego w procesie współwodornienia uznano za prawidłowe,

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 t.j.) Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z ust. 5 przywołanego powyżej przepisu udzielenie interpretacji indywidualnej

następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 411). organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Przepis art. 2 ust. 1 pkt 18 stanowi, iż producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Produkcją, w myśl art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, jest wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Poprzez paliwa, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m, tj. gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe,

benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe, określone są w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.) – dalej zwanego rozporządzeniem nr 1099/2008.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5a ustawy o zapasach dodatki to związki inne niż węglowodory dodawane do paliw lub mieszane z paliwami w celu zmiany ich właściwości oraz biokomponenty w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1155 z późn. zm.). Zgodnie zaś z definicją legalną zawartą w powyżej wskazanym przepisie biokomponenty to m.in. biowęglowodory ciekłe, wytworzone z biomasy z przeznaczeniem do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych.

W treści art. 5 ust. 6 ustawodawca zawarł katalog zamknięty uprawnionych pomniejszeń wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiących podstawę obliczenia opłaty zapasowej, pod warunkiem potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6a. W pkt 7 ww. przepisu ustawodawca wskazał, iż wielkość produkcji pomniejsza się odpowiednio o ilości biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie produkcji. W wydanym na podstawie art. 5 ust. 6a ustawy o zapasach Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie rodzaju dokumentów uprawniających do pomniejszania wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 poz. 1807) dalej zwanym „rozporządzeniem w sprawie dokumentów” w § 2 ust. 1 ustawodawca wskazał dokumenty uprawniające do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu paliw o ilości, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 1 i 3-7 ustawy. Zgodnie z pkt 12 § 2 ust. 1 rozporządzenia, takim dokumentem

jest bilans masowy, raport produkcji lub zestawienie w formie wydruków z systemów informatycznych dokumentujące proces produkcyjny.

Stosownie do art. 21b ust. 2 ustawy o zapasach opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$Oz = (Wh \text{ lub } Wpr) \times U$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz - opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG);

Wh - sumę wielkości przywozu paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

Wpr - wielkość produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

U - stawkę opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

W ustawie o zapasach obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

We wniosku o udzielenie Wnioskodawcy interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach Wnioskodawca wskazał, iż jest podmiotem wytwarzającym paliwa ciekłe, w związku z czym jest producentem w rozumieniu ustawy o zapasach (art. 2 ust. 1 pkt 18). W ramach swojej działalności zamierza produkować biokomponent, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o biokomponentach, w postaci biowęglowodoru ciekłego w procesie współwodornienia.

Zdaniem Prezesa Agencji, Wnioskodawca dokonując obliczenia opłaty zapasowej, zgodnie z art. 21b ust. 2 ustawy o zapasach, będzie realizował przysługujące mu pomniejszenie wielkości produkcji paliw, o ilości biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji, na podstawie zestawień miesięcznych bilansów produkcji instalacji HON wraz z przeliczeniem ilości wyprodukowanego biokomponentu wg wzoru na wyliczenie „Ibiow”.

Prezes Agencji podziela pogląd, że Spółka wyliczając zawartości powstałych w wyniku współwodornienia biokomponentów w jednostkach objętościowych, dla potrzeb ustawy o zapasach, zasadnie przyjmie gęstości biokomponentów, uzyskane w oparciu o przeliczenia ich wartości opałowych, określone przez przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy o biokomponentach.

Reasumując, Prezes Agencji stwierdza, iż Wnioskodawca będąc producentem, w rozumieniu ustawy o zapasach, zamierzając produkować biokomponent w postaci biowęglowodoru ciekłego w procesie współwodornienia, będzie uprawniony do pomniejszenia wielkości produkcji paliw, stanowiącą podstawę obliczenia opłaty zapasowej odpowiednio o ilości biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji, stosując podejście bilansowe tj. wyliczając wskaźnikami ilość biokomponentu (biowęglowodoru ciekłego) opuszczając instalację HON w danym miesiącu, niezależnie od hydrorafinatu zawierającego te biowęglowodory ciekłe, użyte do komponowania bazowego oleju napędowego w danym miesiącu – okresie rozliczeniowym, na podstawie zestawień miesięcznych bilansów produkcji instalacji HON wraz z przeliczeniem ilości wyprodukowanego biokomponentu wg wzoru na wyliczenie „Ibiow” i w tak opisanym zdarzeniu przyszłym uznaje stanowisko Wnioskodawcy w zakresie obowiązku wyliczenia oraz uiszczania opłaty zapasowej, zawarte w przedmiotowym wniosku, za prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania

interpretacji. Decyzja niniejsza została wydana w zakresie interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej. W zakresie interpretacji przepisów dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wyda odrębną decyzję.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej: „k.p.a.”), jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Otrzymują:

Egz. 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. 2 i 3 – aa.